

V orchestru

Odmala bez velkých protestů
zkoušel jsem na něco hrát,
abych moh' jednou v orchestru
pro lidi koncertovat.

Cvičil jsem poctivě stupnice,
učil se prstoklady.
Nechtěl jsem poslouchat od strýce,
že nemám předpoklady.

Vystřídal jsem všechny nástroje
od houslí po činely.
Nikdy se nevzdávám bez boje,
abyste rozuměli.

Od těch mých hudebních pokusů
všichni mě zrazovali,
vždyť jsme se kvůli rámusu
desetkrát stěhovali.

Hrával jsem koncerty s rozhlasem,
což možná rušilo dost,
a tak i rodiče po čase
ztratili trpělivost.

Vzali mi buben i křídlovku,
nechtěli dál měnit byt.
Sehnali parádní taktovku,
aby byl konečně klid.

Rodičům patří můj velký dík,
s taktovkou lehko mi je.
Připadám si jako kouzelník,
když řídím symfonie.